

S04.5 Zijn hulpverleners gemotiveerd om behandeluitkomsten te meten?

Stefaan Baert, *stafmedewerker, Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheid, Gent*

Indien we hulpverleners blijvend willen motiveren om op een systematisch manier feedback geven te geven aan cliënten, dan moeten we een draagvlak creëren voor de Tool voor Uitkomstenmanagement (TUM). De Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheid bewerkte de Clinician Readiness for Measuring Outcomes Scale (CRMOS), met als doel hulpverleners beter te kunnen begeleiden in hun veranderingsproces. De CRMOS, gebaseerd op het transtheoretische model van verandering van Prochaska en Diclemente, geeft niet alleen informatie over de motivatie van hulpverleners om de TUM toe te passen, maar helpt ons ook om hen hierin te begeleiden en te ondersteunen.

In deze bijdrage komen drie soorten hulpverleners aan bod: a) niet gemotiveerde hulpverleners, b) gemotiveerde hulpverleners die niet tot actie komen, en c) hulpverleners die reeds de TUM gebruiken. Onze benaderingswijze van deze drie hulpverleners is telkens anders: a) informeren over de voordelen van het meten van behandeluitkomsten, b) demonstreren hoe de TUM werkt, en c) aanreiken van good-practices over het geven van feedback.